

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۸/۲۳

د عبدالباري جهاني ترجمه

را بيندرا ناتھه ټاگور

او

د هغه يو څو شعرونه

۱۸۶۱ - ۱۹۴۱

رابيندرا ناتھه ټاگور د هند د كلتور د بهترينو تجسم بلل سوی دی. ټاگور، چي ټول ژوند يې په ليکنو تېر سو، د شعرونو، کيسو، ډرامو، ناولونو او په هند کي د ويدي زمانې څخه نيولې تر عصري وختونو پوري د هند د تاريخ په باب د پراخو مضامينو او ليکنو يوه لويه مجموعه په ميراث پرېښودله. او دا ټولي ليکني يې له ژوند څخه د هغه د بشري او ايډياليسټيکو افکارو او ليدلوري سره د تنستي په څېر اودلي دي .

ټاگور په کلکته کي وزېږېدی او د يوې روښاني او ځلاندي کورنۍ تر ټولو کشر غړی وو. پلار يې ډيپيندرا ناتھه ټاگور، يو شته من، تعليم يافته او د ټينگي مذهبي عقيدې خاوند وو. رابيندرا ناتھه يې په ۱۸۷۷ کال کي، د حقوقو په څانگه کي، د تحصيل لپاره لندن ته واستاوه. خو رابيندرا ناتھه ډېر ژر له لندن څخه خپل هيواد ته ستون سو او د بنگالي ژبي مجلو لپاره يې په ليکنو پيل وکړ. يوه داسي غير رسمي تعليمي موسسه يې منځته راوړه چي په هغه کي يې د خپلو عقايدو د خپرولو او ترويجولو هڅه وکړه. ده هغه وخت بين المللي شهرت تر لاسه کړ چي په ۱۹۱۳ کال کي يې د ادبياتو لپاره د نوبل جايزه وگټله، چي زياتره يې د خپل ستر شاعرانه اثر گيتانجلي له برکته لاسته راوړه. ټېگور په ۱۹۱۵ کال کي د برتانيې له حکومت له خوا د سر يا جناب لقب، چي په برتانيه کي لويو اشرافو او د کارنامو خاوندانو ته ورکول کيږي ومانه. خو څلور کاله وروسته چي برتانيې په پنجاب کي د ملکي نافرمانيو او گډوډيو د خپلو لپاره له ظالمانه قوت څخه کار واخيست نو ټېگور هم، د اعتراض په عنوان، له هغه لقب څخه استعفی وکړه . ټاگور په خاصه توگه له اجتماعي اصلاحاتو سره علاقه درلوده او هغه يې تر سياسي تغييراتو مهم بلل، سره له هغه چي په هغه وخت کي هند د برتانيې تر سلطې لاندي بدي ورځي تېرولې. يوه ليکوال، ټاگور د زغم، دوستی او اجتماعيت د روح تجسم وباله. ټېگور په دې عقیده وو چي د هند د روحاني عقل قېمت بها خزانه يوازي د هغه هيواد په خلکو نه بلکه په نړۍ اړه لري. ده هڅه وکړه چي دغه روحاني عقل، د خپلو ليکنو له لاري، نړيوالو ته ورسوي. په دغه ليکنو کي مور ټېگور د يوه داسي انسان په حيث وينو چي د ماشومانو په څېر ساده مينه په زړه کي لري او په دغه حال کي پر يوه داسي خدايي ذات او شعور باندي عقیده لري چي په ټولو کایناتو کي خپور دی .

گيتانجلي بنايي د ده دليکنو تر ټولو صوفيانه اثر وي. ټاگور، د ژوند پر ښکلاوو د يوه مين او عاشق په حيث، کوبښن کړی دی چي خپله ژوره او بي کچه مينه د يوه شاعر په ژبه افاده کړي او په عين وخت خدای د خپل الهام سرچينه بولي. دی پخپله ليکي چي دا له نل څخه جوړه سوي وره ټولکه تا تر غونډيو او وړو درو پوري ورسوله او په هغي کي دي هغه سورونه پو کړل چي څو نړۍ وي هغه به نوي رنگونه اخلي .

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خبر و لولی

له گیتانجلي څخه

۱

تا له ما څخه تل پاته وجود جوړ کړ
او دا ستا مهرباني ده
دا نازک لوبښی چې هر گړی تشیري
او بیا بیرته له تازه ژوندونه ډک سي
دا له نله جوړه سوي دا وره ښکلی شپېلی دي
چي سورونه دي تر غرونو او درو دي رسولي
ستا نفس پکښي چلیري
تر قیامته چې دا نوي نغمي وايي
چي دي کله زما واره زرگي ته راسي
هغه گوتي چې له مرگه آشنا نه دي
نو زرگی مي له خوبښی وهي ټوپونه
داسي حال ورباندي راسي
چي بیان يې د کلام تر توان وتلی
زما واره لاسونه نیسي، ستا له لوري اورېدلي سوغاتونه
زمانی دي چې تیریري، او قرنونه دي چې اوړي
ستا له لوري سوغاتونه لا را اوړي
زه يې نور هم درنه غواړم، او لا ځای ورته لرمه.

۲

کله چې ته ماته د سندري ویلو امر وکړې نو زړه مي له غروره سره چوي. زه ستا مخي ته گورم او له سترگو مي اوبښکي جاري سي .
دا سخت حالت دی او زما د ژوند بي سوري په يوه خوږه نغمه کي سور واخلي، ژبه مي په ثنا او صفت گويا سي او په داسي شوق جاري سي لکه خوشاله مرغی چې د سمندر پر سر وزرونه وغوروي .
زه پوهېږم چې زما سندري پر تا ښي لگيري. زه پوهېږم او يوازي هغه وخت ستا په مخ کي درېږم چې پر شونډو مي سندره لرم .
زما سندره تر دونه ليري ځايه پوري وزرونه وغوروي چې ستا تر پښو پوري ورسيري او دا هغه ځای دی چې ما يې تصور نه سو کولای .
زه د سندري ویلو په مستي کي داسي خوبښ يم چې تاته د دوست په نامه در رغ کړم .خو ته په حقيقت کي زما بادار يې.

۲۳

شپه تياره ده توپاني ده، دوسته څنگه؟
ته د ميني په سفر يې را وتلی
اسمان داسي په غرومي دي لکه زړه ته چې يې درد وي رسېدلی
زما له سترگو کړی شپه خوب تښتېدلی
هر گړی ور خلاصوم د باندي گورم
وايم څرک به دي پيدا کړم په تياره کي
هيڅ مي نه راځي تر سترگو نه پوهېږم
چي پر کومه لار دي ورک پلونه پيدا کړم
د کوم سيند پر توره غاړه به دي گورم
له کوم تور څنگله به غواړمه ستا نښي
ته د کومو تاريخيو له کوگله
زما پر لوري پي کوي اوږده مزلونه؟

د پاڼو شمېره: له 2 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني دلیکنيزې ښي پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په څیر و لولئ

پر هغه چې مي خپل نوم راگرځولی
 او د نوم په تور دېوال کي مي بند کړی
 په دې تور سپاه چاه کي ژاري
 له سهاره تر ماښامه زه لگيایم
 او پر شاوخوا دېوال پر جوړومه
 ورځ تر بلې دېوال لور سي او اسمان ته ورسیري
 زه د خپل دېوال په سیوري کي ځان ورک کړم
 زه چې گورمه دېوال ته نو په زړه کي سم مغزوره
 هم په ختو هم په رېگو، شاوخوا د دېوال نیسم
 وایه سوري يې پتومه
 هسي نه چې په دې نوم کي کوم یو سوری وي رانه پاته
 خو چې هر څه وړاندي ځمه او چې هر څه زیار گالمه
 حقیقت مي د ریښتوني وجود ورک سي
 زما له خپلو بینا سترگو.

خدایه تاته په دعا يم خواست مي دا دی
 چې په زړه کي مي دننه
 د نیستی او کمزوری اثر پری نه ردي
 ما ته دونه قوت راگره چې د غم او د بنادی بارونه بوسم
 ماته دونه قوت راکه چې مي مینه ستا لپاره قرباني کړم
 له نیستن سره د مرستي قوت راکه
 او قدرت ته مي هیڅکله سر تیب مه کړي
 ماته دونه قوت راکه چې په جگه غاړه ژوند پر نړۍ وکړم
 او زه دونه قوت غواړم چې په مینه مي تسلیم کړم
 خپل قوت ستا ارادي ته.

زه د کلي په لارو کوڅو کي له یوې دروازي تر بلې پوري، په گدایي ولاړم. او کتل مي چې هغه په طلايي گادی
 کي سپور، په لیري فاصله کي داسي راڅرگند سو لکه له برم او خوبیه ډک خوب. او زه حیران وم چې دا شهانشاه
 به څوک وي!

په زړه کي مي هیلې په څپو سوې او گومان مي وکړ چې نور مي د غم شیبې پای ته ورسېدي. زه ودرېدم چی ما
 ویل زما له غوښتنې پرته به خیرات راکړي. او اوس به شاوخوا د طلاوو باران جوړ کړي .
 د گادی څښتنه ته په هغه ځای کي چې زه ولاړ وم ودرېدي. ستا سترگي پر ما ولگېدي او په موسکا مي خواته راغلي.
 ما داسي احساس وکړ چې نور مي نو بخت را وپېس سو. او شهانشاه به هر څه راکړي. تا یو ناڅاپه خپل بنی لاس را
 اوږد کړ او ودي ویل «تا ماته څه راوړي دي او څه به راکړي؟»
 آه! دا څومره شاهانه انداز وو چې یوه گدا ته دي د گدایي لپاره لاس اوږد کړ! زه لاس او پښه سوم او نه پوهېدم چې
 څه وکړم او وروسته مي کرار خپلي کڅوړي ته لاس کړ او تا ته مي د جوارو یوه تر ټولو کوچنی دانه درکړه .
 او په هغه ورځ له خوبیه څومره حیران سوم چې د ورځي په پای کي مي خپله کڅوړه پرمخکله خالي کړه او د شیانو
 په منځ کي مي د طلا وړوکي دانه ولیده. ما هلته په ساندو ساندو وژړل او ارمان مي کاوه چې کشکي مي دونه زړه
 درلودلای چې تا ته مي خپله ټوله شته درکړي او عوض مي لیدلی وای .

۵۳

بازو بند دي څومره بڼکلی دی، رنگین غمی پکښي اوډل سوي دي او لکه ستوري داسي ځليري. تر بازو بند دي لا هغه کړه توره بڼکلی ده چي برېښنا ورڅخه پاڅي او د « ویشنو » د خدایي مرغه په څېر بڼکاري چي وزرونه يي غوړولي او د لمر لوږه په قهرېدلو سره وړانگو کي پرواز کوي .
داسي ځل وهي لکه د ژوند په وروستيو شیبو کي چي پر انسان باندي جذبې راسي. داسي ځليري لکه د هستی خالصه او نکه لمبه چي په يوه سخته ځلا د مځکي د مخ ټوله هستي وسوځوي .
ستا هغه بازو بند بڼکلی دی چي رنگین غمی د ستورو په څېر پکښي ځليري. مگر باداره ستا هغه توره چي د برېښنا په څېر ځل وهي له خپل ټول بڼایست سره سره دومره له زوره او قوته ډکه ده چي پکښي فکر کول پر سري باندي لړزه راولي .

۸۲

زما خدایه ستا په لاسونو کي وخت ناپایانه دی. داسي څوک نسته چي ستا دقيقي وشماري .
ورځي او شپي تيريري او زماني لکه گلونه غوړيري او مراوي کيري .خو ته پوهېږي چي انتظار څرنگه وباسي ستا قرونه يو په بل پسې تيريري او تاته هر قرن د يوه واره وحشي گل عمر لري .
مور وخت نه لرو چي له لاسه يي ورکړو . او څرنگه چي وخت نه لرو نو د فرصت د ترلاسه کولو لپاره مو چور اچولی وي. هسي نه چي فرصت له لاسه ورکړو ځکه چي مور دوهم ځل وخت نه لرو .
او وختونه همداسي تيريري خو زه خپل وخت هغه چاته ورکوم چي تر نورو زيات تلاښ کوي او وارخطا وي او دا گری نو ستا په معبد کي هيڅ صدقي پاته نه وي .
ورځ پای ته رسيري او زه په تلوار خعلم هسي نه چي ستا دروازه و تړله سي، خو کله چي راسم نو گورم چي اوس هم لا وخت پاته دی .

۸۳

موري زه به مي د خپل غم له اوښکو ستا د غاري لپاره د مرغلرو امېل جوړ کړم .
د اسمان ستورو ستا د پښو د بڼکليو کولو لپاره پايښوونه جوړ کړي دي. مگر ما چي هار راوړی دی هغه ستا پر سينه بڼه بڼکاري .
دولت او شهرت ستا له برکته دی او دا ته يي چي چاته يي بخښي او له چا يي درېغوي. مگر غم بالکل زما خپل مال دی او کله چي يي زه تاته د صدقي په څېر راوړم نو ته مي په عوض کي په فيض او برکت ونازوي .

۱۰۰

زه د شکلونو په سمندر کي غوټه کېږم او هيله مي دا ده چي له درياڼه څخه هغه بشپړه بي شکله مرغلره تر لاسه کړم. نور نو زما په دې زړه، وختونو ځپلي کښتي کي د درياب له يوې څنډي تر بلې پوري نه ځم. هغه ورځي ډيري پخوا تيري سوي دي چي ما به خپله زړه کښتي څپو ته لاهو کوله .
او اوس مي آرزو دا ده چي هلته مر سم چي مرگ نسته .
هغي ناپايه ژوري کندي ته ولوېږم او هلته په دربار کي حاضر سم چي د نغمو لپاره تارونه سور کېدلو ته ضرورت نه لري او زه به د خپل ژوند رباب راسره واخلم .
زه به دا خپل رباب د همېش او تل پاتي پر نغمه سور کړم او کله چي مي رباب په وروستيو ساندو کي خپله وروستی نغمه وشرنگوله نو خپل خاموش رباب به مي د خاموشي په پښو کي کښېږدم .

۱۰۳

پرېږده خدایه! چي مي ټول حواس راغونډ کړم
دا نړی دي ټوله راولمه پښو ته
او سلام مي درته وکړم
يو ځل پرېږده چي ماغزه مي
لکه ډکي درني ورځي، سره اوړي له بارانه
ستا تر وره ستا تر قدمه پوري دروړم

د پاپو شميره: له 4 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په څیر و لولی

او بيا هلته يو سلام هم درته وکرم
په يوه نغمه کي غونډی کرم د ژوند ټولي سنډري
او دا ټولي کرم رواني
يوه سيند د خاموشي ته
او بيا هلته يو سلام هم درته وکرم
لکه سپل د مسافرو او پردېسو سپينو زانو
چي بېلتون يي پر زرو ايښي وي داغونه
شپه او ورځ کوي مزلونه
ځي پر لور د غرنیو ځالگيو
پرېرډه زما ټوله ژوندون او دا هستي مي
د سفر جامي کړي جوړي
خپل وروستي او دايمي کورته رهي سي
او بيا هلته يو سلام هم درته وکرم.

Vedanta: p p 230-235

Edited by Clive Johnson.

Printed 1971 by Vedanta Society of Southern California. U.S.A

د پاڼو شمېره: له 5 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ